

niedziela

głos z Torunia

NR 29 (917) • J • ROK LV • 15 VII 2012 • TORUŃ

W NUMERZE:

Ratunek pośród niebezpieczeństw

Budowa świątyni Matki Bożej Gwiazdy
Nowej Ewangelizacji i bł. Jana Pawła II

Dzieciątko betlejemskie z Torunia do
Afryki

TEMAT TYGODNIA

Z Maryją

Druga połowa lipca, a potem sierpień dla niektórych są czasem wytchnienia, urlopów, a dla rolników trudu. W tym czasie na szlak ruszają pieszo, na rowerach czy autobusami pielgrzymi do różnych sanktuariów maryjnych na terenie diecezji toruńskiej, w Polsce, a także w Europie. Miłość do Chrystusa i Jego Matki sprawia, że każdego roku rzesza pątników podejmuje trud pielgrzymowania. Stąd już w tym numerze informujemy o 34. Pieszej Pielgrzymce z Torunia na Jasną Górę.

Okres wzmożonego pielgrzymowania otwiera przypadające 16 lipca wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel. Dlatego tego dnia warto wybrać się do Klasztoru Sióstr Karmelitanek Bosych pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. Józefa w Łasinie albo łączyć się duchowo z tym niezwykłym miejscem. Jutro o godz. 19 bp Józef Szamocki będzie przewodniczył Mszy św. na dziedzińcu klasztornym w Łasinie. Następnie będzie możliwość przyjęcia szkaplerza (więcej informacji na łamach „Głosu z Torunia”). Ten akt jest wyrazem zawierzenia Bogu przez Maryję, jest świadomą, szczerą decyzją naśladowania Jej życia. Znakiem miłości, łaski i przywilejów jest szkaplerz. Maryja pomnaża wiarę, nadzieję i miłość tych, którzy go noszą, wspomaga, oświeca ciemności serca, ozdabia dusze cnotami, aby „były drogie Synowi. Matko szkaplerza świętego, spojrzij i na nas łaskawie i okryj nas płaszczem swej macierzyńskiej opieki”.

Maria Galińska

PIESZA PIELGRZYMKA DIECEZJI TORUŃSKIEJ NA JASNĄ GÓRĘ

KS. WOJCIECH MISZEWSKI

34. Piesza Pielgrzymka z Torunia na Jasną Górę wyrusza 4 sierpnia po Mszy św. sprawowanej w katedrze Świętych Janów w Toruniu o godz. 6

Pielgrzymka wchodzi na Jasną Górę 12 sierpnia o godz. 17. Zakończenie po Mszy św. sprawowanej o godz. 18.30 na wałach Jasnej Góry. Informacji na temat udziału w pielgrzymce udzielają przewodnicy poszczególnych grup pielgrzymkowych. Można je znaleźć także na stronie internetowej: pielgrzymka.diecezja-torun.pl.

Kierownikiem Pielgrzymki Diecezji Toruńskiej na Jasną Górę jest ks. Wojciech Miszewski, Toruń, ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń, tel. (56) 610-22-40, e-mail: womisz@diecezja.torun.pl.

34. Piesza Pielgrzymka z Torunia na Jasną Górę

Toruń I – żółta

Przewodnik: o. Ireneusz Byczkiewicz CSsR

Parafia św. Józefa w Toruniu, ul. św. Józefa 23/35, tel. (56) 654-47-62, (56) 661-83-00

Toruń II – biała

Przewodnik: ks. Adam Czerwiński

Parafia św. Antoniego w Toruniu, ul. św. Antoniego 4, tel. (56) 610-22-40, (56) 610-22-46

Toruń III – niebieska

Przewodnik: o. Mariusz Lorenc OSPPE

XXXIV PIESZA PIELGRZYMKA Z TORUNIA NA JASNĄ GÓRĘ

4-12 SIERPNIA 2012

Maryjo, prowadź nas drogą wiary

www.pielgrzymka.diecezja-torun.pl

dokończenie na str. IV

Zespół „Shadow”

Uczestnicy festynu mogli spróbować grochówki

Festyn parafialny

Toruń-Czerniewice

17 czerwca w parafii Matki Bożej Łaskawej i św. ESCRIVY w Toruniu-Czerniewicach po raz 14. odbył się doroczny parafialny festyn charytatywny. Program festynu był bogaty i urozmaicony. Przez całe popołudnie aż do wieczora grał i śpiewał zespół „Shadow”, najmłodsi uczestniczyli w zabawach i konkursach z nagrodami oraz podziwiali pokazy sprawności strażaków. MPO przeprowadziło akcję edukacyjną na temat ekologii, a policjanci znakowali rowery w ramach akcji zapobiegania kradzieżom jednośladów. Na stoiskach można było nabyć i w miłym towarzystwie skosztować smakołyki przygotowane przez parafian: ciasta i napoje, bigos, grochówkę i kielbaski z różną; powodzeniem wśród dzieci cieszyły się gofry i wata cukrowa. Każdy uczestnik mógł znaleźć dla siebie interesującą propozycję i miło spędzić wieczór w pogodnej atmosferze parafialnej wspólnoty.

Organizatorzy dziękują wszystkim, którzy zaangażowali się w zorganizowanie i przeprowadzenie festynu, sponsorom, a szczególnie tym, którzy przygotowali wypieki i inne potrawy. Ze środków uzyskanych podczas festynu zostaną sfinansowane: wyjazd dzieci z parafii na letnie kolonie, doraźna pomoc dla potrzebujących oraz paczki świąteczne. bc

Tajemnica, skarb i urok Podlasia

Przed sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu 20 czerwca autokarem, wraz z duchowym przewodnikiem i organizatorem pielgrzymki po sanktuariach podlaskich ks. prał. Stanisławem Majewskim, wyruszyliśmy w drogę. Pielgrzymkę rozpoczęliśmy od nawiedzenia Rostkowa, rodzinnej wsi św. Stanisława Kostki. W neogotyckim sanktuarium uczciliśmy relikwie tegoż świętego, a tamtejszy proboszcz wygłosił prelekcję. Ten pierwszy dzień był obfity w wydarzenia. Zderzenie dwóch kultur – żydowskiej (zwiedzanie dawnej synagogi, obecnie zamienionej na muzeum) i chrześcijańskiej (modlitwa w kościele parafialnym pw. Trójcy Przenajświętszej w Tykocinie) – zachęciło do pogłębionej refleksji na temat własnej religijnej tożsamości.

Na szlaku podlaskich sanktuariów nie podobna pominąć katedry w Białymstoku oraz sanktuarium Miłosierdzia Bożego, w którym znajdują się relikwie św. s. Faustyny oraz jej spowiednika bł. ks. Michała Sopoćki. W tych miejscach złożyliśmy intencje naszej piel-

grzymki. Wspólne uczestnictwo we Mszy św. rozpoczętej w Godzinie Miłosierdzia dało nam moc do dalszej wędrówki. Rozmodloną atmosferę tamtego wieczoru umocniła modlitwa przy relikwiarzu ukazującym cud eucharystyczny w Sokółce – w kościele pw. św. Antoniego.

Miniony dzień zakończyliśmy Apelem Jasnogórskim u stóp Matki Bożej Bolesnej w Świętej Wodzie. Stąd już bardzo blisko było na Górę Krzyży. To nasze doświadczenie oddania Bogu swego krzyża powtórzyło się jeszcze na Garbarce, najświętszym miejscu polskiego prawosławia.

W czasie pielgrzymki z jednej strony podziwialiśmy ikony, a z drugiej w kościele pw. Matki Bożej Fatimskiej w Hajnówce zaskoczył nas wystrój świątyni. Zwiedziliśmy monastyr i cerkiew w Supraślu, jakże odmienną od tej już nowoczesnej w Hajnówce. Zobaczyliśmy ostatnią w Polsce istniejącą cerkiew unicką w Kostomłotach. Zapoznaliśmy się z historią świeckich unitów w Pratulinie nad Bugiem, przekraczając progi

sanktuarium Błogosławionych Męczenników Podlaskich. Znamienne, że tamtejsza droga krzyżowa kończy się przy ich już pustej mogile (kości służy jako relikwie). Ileż owa ziemia wchłonęła krwi, ileż strzałów i krzyków zagłuszyły wody Bugu. Trudności dialogu międzywyznaniowego powierzyliśmy Miłosiernej Matce Pojednania i Miłości w sanktuarium Matki Bożej Kodeńskiej.

Na szczególną uwagę zasługuje wizyta w drohiczyńskiej katedrze i Muzeum Diecezjalnym, w którym oprócz wielu cennych eksponatów, jak: szaty liturgiczne, starodruki, dokumenty królów polskich, można zobaczyć także jedyny w Polsce kielich z duszą, wykonany przez syberyjskich zesłańców celem uniknięcia zamrażania wina.

Pielgrzymkę zwieńczyła modlitwa w Niepokalanowie, wypełniona duchem wdzięczności za szczęśliwie spędzone dni, a także za dar ks. prał. Stanisława Majewskiego i jego poświęcenie w zorganizowaniu pielgrzymki.

Pielgrzymi

Uczestnicy pielgrzymki

Biskup Andrzej modli się przed obrazem Matki Bożej Nieustającej Pomocy

Uroczystości ku czci patronki diecezji

Obchody rozpoczęły się Noweną do Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu na Koniach. Stąd procesja do czterech ołtarzy, przy których diakoni odśpiewali Ewangelię, poprowadziła wiernych do sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy, kościoła św. Józefa na Bielanach, gdzie koncelebrowanej Mszy

św., transmitowanej przez Radio Maryja, przewodniczył bp Andrzej Suski.

W homilii Pasterz diecezji zauważył, że każdy człowiek regularnie szuka pomocy: pracownik, pracodawca i bezrobotny, młodszy i starszy. Po pomoc każde dziecko ucieka się do swojej matki. Chrześcijanin więc szuka pomocy u Maryi. To ona, podobnie jak na

weselu w Kanie Galilejskiej, pierwsza spostrzega potrzeby człowieka. Prosi za nami Jezusa, a nam poleca robić wszystko, cokolwiek nam powie.

Jednocześnie bp Andrzej Suski zwrócił uwagę na słowa Jezusa, wygłoszone na weselu w Kanie: „Jeszcze nie nadeszła godzina moja” (J 2,4). Nasz Pan wskazuje nam na główne wydarzenie

dziejów ludzkości – swoją śmierć i zmartwychwstanie. To na krzyżu dał nam Maryję za Matkę, to przez krzyż wysłużył nam największe szczęście człowieka, do którego zdążamy – zbawienie.

Na zakończenie liturgii zgromadzeni powierzyli diecezję toruńską opiece Matki Bożej w akcie zawierzenia.

Kl. Dominik Jan Domin

Parafialny dzień chorych

Grodziczno

Życie człowieka nie składa się tylko z chwil radosnych i beztrudnych. Człowiek wielokrotnie doświadcza też porażek, smutku i cierpienia. Jednak nasze zwrócenie się ku Chrystusowi pomaga te trudności pokonać, czy też dalej z nimi żyć. Tego przecież uczył nas Chrystus w czasie swojego ziemskiego życia, kiedy to pochylił się nad człowiekiem chorym fizycznie i duchowo. Przez swoją śmierć na krzyżu wziął na siebie ludzkie cierpienie i nadał mu nowy sens. Takiej postawy uczy nas, abyśmy umieli godnie przyjąć swoje cierpienie i wspierali tych, którzy chorują i cierpią. Żyjąc w różnych wspólnotach parafialnych, wielokrotnie spotykamy się z ludźmi, którzy są doświadczani cierpieniem fizycznym.

Tak jest w parafii pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Grodzicznie. Pamiętamy o chorych

i cierpiących podczas Światowego Dnia Chorych, który obchodzimy 11 lutego, ale szczególne spotkanie chorych odbyło się w naszej parafii 24 czerwca. Rozpoczęliśmy je Mszą św., którą celebrował proboszcz ks. kan. Henryk Rychert. Podczas tej Eucharystii dzięki pomocy parafialnego koła Caritas, ludzi dobrej woli, sąsiadów i bliskich ponad 100 chorych mogło przybyć na spotkanie z Chrystusem w Eucharystii i sakramencie namaszczenia chorych. Następnie dla chorych i ich opiekunów przygotowane zostało spotkanie przy stole. Dzięki dobrej pogodzie czas przeznaczony na wspomnienia i rozmowy przy poczęstunku odbył się na placu przy kościele. Takie spotkanie chorych będziemy organizować każdego roku w czerwcu przed odpustem parafialnym.

Anna Wielgoszyńska

Agapa po Mszy św.

Nowi ministranci z duszpasterzami

Króluj nam Chryste!

24 czerwca podczas Mszy św. w parafii pw. św. Antoniego w Toruniu na Wrzósach 18 kandydatów do służby przy ołtarzu zostało ustanowionych ministrantami. Po przedstawieniu i wyborze kandydatów proboszcz ks. kan. Wojciech Miszewski przyjął ich gotowość do służby ministranckiej w zgromadzeniu liturgicznym. Na znak dopuszczenia do służby każdy z kandydatów otrzymał kołnierz ministrancki. Nowo ustanowieni podzięko-

wali Bogu za łaskę powołania ministranckiego oraz zobowiązali się do wypełniania świętych czynności pobożnie i gorliwie. Uczestnicy liturgii entuzjastycznie przyjęli ich, nagradzając brawami. Mamy nadzieję, że radość z powołania ministranckiego zaowocuje w przyszłości powołaniem kapłańskim z grona nowo ustanowionych ministrantów, o co gorąco dobrego Boga prosimy.

Ks. Rafał Bochen

PIESZA PIELGRZYMKA DIECEZJI TORUŃSKIEJ NA JASNĄ

dokończenie ze str. I

Parafia Matki Bożej Częstochowskiej w Toruniu, ul. Konstytucji 3 maja 3c, tel. (56) 659-98-85 lub kom. 609-259-344

Nadwiślańska – Grudziądz – pomarańczowa

Przewodnik: ks. Karol Rafalski
Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego w Grudziądzu, ul. Bydgoska 7, tel. (56) 465-85-17

Grupa wyrusza 2 sierpnia po Mszy św. sprawowanej w bazylice pw. św. Mikołaja w Grudziądzu o godz. 6.30

Jabłonowo – Wąbrzeźno – zielona

Przewodnik: ks. Łukasz Meszyński

Parafia św. Anny w Radzynie Chełmińskim, ul. Dąbrowskich 35, tel. (56) 688-60-51, kom. 609-845-449

Grupa wyrusza 2 sierpnia po Mszy św. sprawowanej w kościele św. Anny w Radzynie Chełmińskim o godz. 7

Św. Brata Alberta (grupa osób niepełnosprawnych) – brązowa

Przewodnik: ks. Przemysław Badaczewski

Parafia św. Maksymiliana w Toruniu, ul. kard. Stefana Wyszyńskiego 7/9, tel. 667-029-696

32. Pielgrzymka Ziemi Lubawskiej

Pielgrzymka organizuje się w następujących grupach:

Ziemia Lubawska: Lubawa – Nowe Miasto Lubawskie

Grupa wyrusza 1 sierpnia po Mszy św. sprawowanej w kościele Nawie-

ARCHIWUM REDAKCJI

dzenia Najświętszej Maryi Panny i św. Anny w Lubawie o godz. 10
Przewodnik: ks. Jakub Maciejko
Nowe Miasto Lubawskie, ul. Działyńskich 11, tel. (56) 474-46-72

Działdowska

Przewodnik: ks. Karol Schmidt
Parafia św. Wojciecha w Działdowie, ul. Nidzicka 4, tel. (23) 697-45-17

Grupa wyrusza 1 sierpnia po Mszy św. sprawowanej w kościele św. Katarzyny w Działdowie o godz. 7

Franciszkańska

Ojcowie Franciszkanie, Brodnica, ul. Sądowa 5a, tel. (56) 498-25-07

Grupa wyrusza 3 sierpnia po Mszy św. sprawowanej w kościele św. Katarzyny w Brodnicy o godz. 6

Obie pielgrzymki łączą się na trasie 10 sierpnia w Szczercowie i wspólnie jako Piesza Pielgrzymka Diecezji Toruńskiej 12 sierpnia o godz. 17 wkraczają na Jasną Górę.

Ks. Wojciech Miszewski

REGULAMIN PIELGRZYMKI PIESZEJ Z TORUNIA NA JASNĄ GÓRĘ

Abyś lepiej mógł przeżyć pielgrzymkę pieszą na Jasną Górę przeczytaj to wszystko, co zostało poniżej dla Ciebie przygotowane.

1. Pielgrzymka jest aktem religijnym, dziękczynnym i pokutnym. W duchu modlitwy i ofiary pragniemy nieść pomoc Ojcu Świętemu. Ma charakter rekolekcji w drodze. Każdy, kto w nich uczestniczy: bierze udział w codziennej Mszy św., codziennie odmawia Różaniec, Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny, Anioł Pański, słucho konferencji, nie będzie palił tytoniu i pił alkoholu, będzie przestrzegał zaleceń księdza przewodnika i służb porządkowych.

2. Trzeba z góry nastawić się na zmęczenie, niepogodę, upał, niewygodę, skromne jedzenie, brak odpowiednich warunków sanitarnych, różne dolegliwości fizyczne. Może się także zdarzyć, że z różnych względów zmuszony będziesz podjąć decyzję przerwania pielgrzymki i powrotu do domu (zdrowie, sytuacja rodzinna).

3. Idziemy do Matki Bożej jako wspólnota i rodzina pielgrzymkowa dlatego zwroty „Bracie” i „Siostro” towarzyszą nam podczas kontaktu z wszystkimi pielgrzymami bez względu na wiek. W ten sposób budujemy klimat wzajemnej miłości, braterstwa, to także znak w którym wyraża się nasza wrażliwość na innych.

4. Pielgrzymka to także okazja do wykorzystania swoich talentów muzycznych, medycznych czy technicznych.

5. Dla dobra grupy i całej pielgrzymki pomagamy przy noszeniu tub oraz znaczków i emblematów pielgrzymkowych.

6. W czasie pielgrzymki obowiązuje strój wygodny i skromny (zasłonięte ramiona i kolana).

7. W podręcznym bagażu w czasie drogi powinny być: różaniec, książeczka pielgrzymka, nakrycie głowy, płaszcz przeciwdeszczowy, coś do jedzenia i picia na cały dzień, środki opatrunkowe i leki osobiste. Bagaż główny przewożony jest samochodem i dostęp do niego jest możliwy tylko w miejscach noclegowych.

8. Noclegi organizowane są w stodołach, remizach i we własnych namiotach. Tylko nieznaczna grupa pielgrzymów ma szansę nocować w domach. Zakazuje się wspólnego nocowania kobiet i mężczyzn w jednym pomieszczeniu (oprócz małżeństw) oraz wcześniejszego zajmowania miejsc noclegowych i rozbijania namiotów przed nadejściem całej grupy.

9. Cisza nocna obowiązuje od godz. 22. Proszę o dostosowanie się do wszystkich uwag, jakie pod naszym adresem kierują gospodarze. Absolutnie nie wolno używać ognia na terenie zabudowań i gospodarstw.

10. Nie zabieramy na czas pielgrzymki rzeczy cennych, które mogłyby paść łupem złodziei. Organizator nie ponosi za nie odpowiedzialności.

11. Ze szczególną ostrożnością posługujemy się ostrymi narzędziami (igły, nożyczki) – uważamy, aby nie pozostawały w sianie.

GÓRĘ

BEATA PIECZYKURA

12. Wszystkim napotkanym na szlaku pielgrzymkowym ludziom okazujemy naszą wdzięczność – zwłaszcza tym, którzy nas karmią i przyjmują w swoich domach i gospodarstwach. Pamiętamy, aby podziękować za każdy najmniejszy nawet gest dobroci.

13. Znaczek pielgrzymkowy nosimy przypięty na widocznym miejscu – jest on widzialną oznaką naszego uczestnictwa w pielgrzymce. Legitymację okazujemy na żądanie kierownika pielgrzymki, księży przewodników i służb porządkowych.

14. Z pomocy służb medycznych korzystamy w miarę możliwości na postojach. W czasie drogi, jeśli zachodzi taka potrzeba, schodzimy na prawą stronę drogi, prosząc o przywołanie pielęgniarki lub lekarza. Wszystkie poważniejsze schorzenia zgłaszamy przed wyruszeniem pielgrzymki księdzu przewodnikowi lub służbom medycznym. Pozwoli to na szybkie udzielenie stosownej pomocy. W niektórych sytuacjach zgodę na udział w pielgrzymce powinien wyrazić lekarz. Zabieramy ze sobą leki stosowane na co dzień.

15. Osoby niepełnoletnie uczestniczą w pielgrzymce wraz z dorosłym opiekunem po uprzedniej zgodzie rodziców.

16. Obowiązuje zakaz kąpieli w jeziorach, rzekach, basenach.

17. Na czas pielgrzymki warto zabrać ze sobą: dobrze rozchodzone buty o grubej podeszwie, ubranie skromne, bieliznę osobistą, dres, gruby

sweter, nakrycie głowy (koniecznie!), pelerynę lub płaszcz przeciwdeszczowy, przybory higieny osobistej, mały plecak lub chlebak na bagaż podręczny, kubek i tzw. niezbędnik (widelec, łyżka, nóż), podstawowe lekarstwa i środki opatrunkowe (bandaż elastyczny, spirytus salicylowy, witaminy, talk, zasypkę, wapno), śpiwór lub gruby koc, można zabrać namiot.

18. Zakazuje się wyprzedzania Krzyża niesionego na czele grupy oraz opuszczania jej bez zgody księdza przewodnika

19. Osoby pragnące wcześniej zaangażować się w poszczególne diaconie (muzycznej, medycznej, porządkowej) proszone są o wcześniejsze zgłoszenie się do księży przewodników grupy.

20. Wszystkie grupy łączą się na wspólnej Mszy św. 4 sierpnia o godz. 6 w bazylice katedralnej pw. Świętych Janów w Toruniu. Mszy św. przewodniczy Ksiądz Biskup. Jest to oficjalne rozpoczęcie Pieszej Pielgrzymki z Torunia na Jasną Górę. Pielgrzymka zostaje rozwiązana po Mszy św. na wałach Jasnej Góry 12 sierpnia o godz. 18.30. Do domów pielgrzymi wracają indywidualnie.

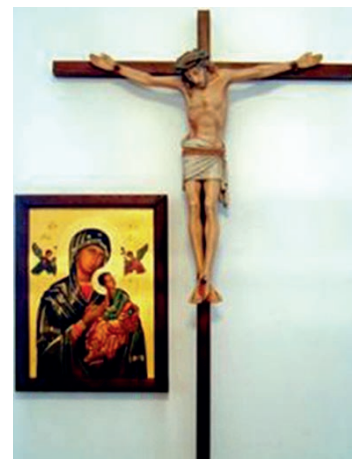
21. Każdy, kto pragnie wziąć udział w pielgrzymce, zgłasza swój udział w zależności od miejsca zamieszkania u właściwego przewodnika grupy. Pielgrzymem może być każdy, kto pragnie pogłębić życie religijne i zachować niniejszy regulamin.

Ks. Wojciech Miszewski
Kierownik Pielgrzymki Pieszej
Diecezji Toruńskiej na Jasną Górę

MOC, KTÓRA RATUJE ŚWIAT

Dnia 16 lipca czcimy Najświętszą Maryję Pannę z Góry Karmel. Tego dnia można wybrać się do Klasztoru Sióstr Karmelitanek Bosych pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. Józefa w Łasinie, aby uczestniczyć w uroczystości. Klasztor ten powstał 25 lutego 1995 r. i należy do Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych pw. Trójcy Przenajświętszej. Pełni swoje powołanie w diecezji toruńskiej, której główną patronką jest Matka Boża Nieustającej Pomocy. Siostry wierne charyzmatowi zakonu są zanurzone w modlitwie, kontemplują sprawy Boże, zachowują rady ewangeliczne w małej wspólnocie siostrzanej w samotności i ubóstwie. Zjednoczone z Bogiem, ukryte za kratą Karmelu obejmują modlitwą wszelkie sprawy świata, Kościoła, zakonu, diecezji toruńskiej, parafii i bliźnich. W tym duchu zapraszają do składania intencji w „skrzynce modlitwowej”. Wierzą bowiem w moc nieustannej modlitwy, która ratuje świat, co wyrażają słowa św. Jana od Krzyża: „Odrobina czystej miłości więcej przynosi pożytku Kościołowi niż wszystkie inne dzieła razem wzięte”.

W tym czasie warto odwiedzić stronę internetową łasińskich karmelitanek bosych: www.karmelitankibose.diecezja.torun.pl. Tam też można złożyć intencję w „skrzynce modlitwowej”. Życie sióstr kontemplacyjnych wypełnia trwanie w Bogu, to znaczy modlitwa, ofiara i praca za klauzurą, a przede wszystkim miłość do Chrystusa i każdego człowieka. Ta miłość oraz jedność z tymi, którzy żyją w świecie, ma swój wyraz m.in. w modlitwie wstawienniczej, którą siostry obejmują proszących o nią: „Drogi Przyjacielu – jeśli masz jakąś specjalną intencję, ważną sprawę, szukasz drogi życia, sensu, światła w ciemnościach; jeśli czujesz się zagubiony (a), potrzebujesz umocnienia w cierpieniu duszy czy ciała... i chcesz, byśmy tę Twoją intencję, sprawę czy osobę otoczyły modlitwą – wpisz tutaj swoją prośbę”.

ARCHIWUM SIOSTR KARMELOKANEK BOSZYCH Z ŁASINA

W klasztorze w Łasinie w dniach 13-15 lipca odbywa się Triduum Maryjne przygotowujące do uroczystości Matki Bożej z Góry Karmel: 13 lipca, piątek, godz. 7 – Msza św., 14 lipca, sobota, godz. 7 – Msza św., 15 lipca, niedziela, godz. 16 – Msza św. Triduum prowadzi o. Roman Hernoga OCD – prowincjał Prowincji Warszawskiej Karmelitów Bosych. 16 lipca, poniedziałek, w uroczystość Matki Bożej z Góry Karmel, o godz. 19 bp Józef Szamocki będzie przewodniczył Mszy św. na dziedzińcu klasztornym. Po Eucharystii będzie możliwość przyjęcia szkaplerza. Uroczystość uświetni chór „Tibi Mariae” z Grudziądza pod dyktando Małgorzaty Gołuskiej-Michny. Na wspólną modlitwę serdecznie zapraszają siostry karmelitanki bosc z Łasina

Kontakt:
Klasztor Sióstr Karmelitanek Bosych pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. Józefa w Łasinie, ul. Odrodzenia Polski 6, 86-320 Łasin, tel. (56) 466-47-83, e-mail: klasztor@karmellasin.pl

Beata Pieczykura

RATUNEK POŚRÓD NIEBEZPIECZEŃSTW

Rankiem 16 lipca 1250 r., gdy czciciel Matki Najświętszej, przeor klasztoru Karmelitów z Góry Karmel św. Szymon Stock modlił się, ukazała mu się Matka Boża w otoczeniu niebiańskiej świty i trzymając w ręce habit zakonu, powiedziała mu: „Weź ten szkaplerz twego zakonu jako wyróżniający znak i symbol przywilejów, który otrzymałam dla ciebie i dla wszystkich synów Karmelu. Jest to znak zbawie-

nia, ratunek pośród niebezpieczeństw, przymierze pokoju i wszechwieczna ochrona. Kto w nim umrze, nie zazna ognia piekielnego”. Ten niezwykle dar został natychmiast rozpowszechniony wszędzie tam, gdzie znajdowały się siedziby karmelitów i poświadczony licznymi cudami. Od tej pory szkaplerz stał się częścią ubioru zakonników nie tylko karmelitańskich. Pragnieniem Matki Bożej było jednak, aby Jej „znak zbawienia, przymierze pokoju i ratunek pośród niebezpieczeństw” nosili z pobożnością także ludzie świeccy. W zamian za ten akt pobożności Maryja obiecała swoim czcicielom, że w pierwszą sobotę po śmierci wybawi ich dusze z czyśćca.

Ponieważ dla ludzi świeckich niewygodne było noszenie szkaplerza w takiej postaci, jak przyjęli go zakonnicy, z biegiem lat przybrał on formę dwóch małych prostokątnych płatków sukna koloru brązowego z wizerunkiem Matki Bożej Szkaplerznej na jednym i Najświętszego Serca Jezusowego na drugim. Noszone go na dwóch tasiemkach w ten sposób, że jedna część spoczywała na plecach, a druga na piersiach. Takie szkaplerze zachowały się aż do naszych czasów. Część opadająca na plecy przypomina, że „trudy, doświadczenia i krzyże znosić winniśmy pod opieką Maryi z poddaniem się woli Bożej, tak jak Ona to czyniła”, a przednia część, że serce pod nim ukryte ma „bić dla Boga i bliźnich, z miłości”. W 1910 r. św. Pius X zezwolił ze względów praktycznych na zastąpienie szkaplerza sukienkowego medalikiem szkaplerznym z tymi samymi wizerunkami.

16 lipca jest corocznie obchodzony jako liturgiczne wspomnienie Matki Bożej z Góry Karmel. „Znak zbawienia” nosili niemal wszyscy królowie polscy, poczynawszy od św. Jadwigi i Władysława Jagiełły, a także liczni święci, m.in. Jan Bosko, Maksymilian Kolbe, Jan Maria Vianney, Alfons Liguori i bł. Jan Paweł II. Również bł. Maria Karłowska była czcicielką Matki Bożej Szkaplerznej i od młodości nosiła szkaplerz.

Tę praktykę zaszczepiła także w swoim zgromadzeniu zakonnym. Maria Karłowska zaprojektowała habit dla siostr pasterek na wzór karmelitańskiego, a więc jako tunikę ze szkaplerzem. Przywdziewając taki habit, Matka i siostry oddawały w szczególną opiekę Maryi siebie i całe dzieło apostolskie zgromadzenia. Zwyczaje te pozostały niezmienione do chwili obecnej. Podczas jednych z rekolekcji Matka powiedziała: „Tej zbroi bardzo nam potrzeba, bo spór i bój nieustanny! O Matko, nam trzeba promiennych szat, od których światłości wrogowie nasi – mieszkańcy ciemności – wnet pierzchną!”. Jakże wymowne są te słowa w obecnych czasach, kiedy czyha na nas tyle zagrożeń i szkaplerz w sposób szczególny jest nam potrzebny.

Od czasów Matki Założycielki w Zgromadzeniu Sióstr Pasterek uroczystości obchodzi się wspomnienie liturgiczne Matki Bożej Szkaplerznej. Matka Karłowska wybrała 16 lipca (1895 r.) na przejście z pierwszego zakładu z ul. Szewskiej na Winiarzy. Od tamtego czasu wiele faktów w dziejach zgromadzenia dokonywało się 16 lipca, m.in. otwarcie domu w Jabłonowie Pomorskim (1933 r.).

Szkaplerz zobowiązuje tego, kto go nosi, do „życia nieskazitelnego”. Bł. Matka Maria pouczała: „Jeżeli będziesz się uciekać do Matki Boga o ratunek w czasie walk i pokus, Bóg ci nie odmówi i z pewnością całe niebo aniołów przyjdzie na ratunek twojej duszy. A za zwycięstwo w każdej złej myśli, każdej pożyteczności, ta Matka Boża, Opiekunka i Pośredniczka, sprawi ci koronę przed cudnej piękności, którą otrzymasz za pokonanie siebie, za wytrwałość w dobrym aż do śmierci”. Matka Karłowska przypominała: „Życie krótkie, śmierć zetnie każdą – mnie też. Nie wiem ani dnia, ani godziny. Gotowe być musimy na przyjście Pana”. Warto iść na to spotkanie z Panem w „sukience Maryi”, mając na sobie szkaplerz, a w sercu Matczyne zapewnienie zbawienia.

Jeśli podczas wakacyjno-urlopowych wędrówek znajdziemy się w pobliżu klasztoru karmelitańskiego, może warto by było wstąpić i poprosić o przyjęcie do szkaplerza. Módlmy się więc słowami Papieża: „Najświętsza Dziewico z Karmelu! Osłoń swoim szkaplerzem, jak tarczą opieki nasze miasta i wsie, łańcuchy gór i morze, mężczyzn i kobiety, młodzież i dzieci, starców i chorych, sieroty i cierpiących, wiernych synów Kościoła i zbłąkane owce”.

Oprac. s. Gaudiosa Czesława Dobrska CSDP

Maryja ofiarowuje szkaplerz św. Szymonowi Stockowi

PRYWILEJE, ŁASKI I ZOBOWIĄZANIA

1. Kto umrze odziany szkaplerzem świętym, nie zostanie potępiony.
 2. Noszący szkaplerz zapewnia sobie opiekę Matki Bożej, szczególnie w niebezpieczeństwach duszy i ciała za życia i w godzinie śmierci.
 3. Każdy, kto pobożnie nosi szkaplerz święty i zachowuje czystość według stanu, zostanie osobiście przez Matkę Bożą wyprowadzony z czyśćca w pierwszą sobotę po swojej śmierci.
 4. Należący do Bractwa Szkaplerznego są duchowo złączeni z Zakonem Karmelitańskim i mają udział za życia i po śmierci w jego duchowych dobrach, tzn. w Mszach św., Komuniach św., umartwieniach, modlitwach, postach itp.
- (Wszystkie te obietnice dała Matka Boża)

ODPUSTY

1. **Zupełny** – pod zwykłymi warunkami – w dzień przyjęcia do Bractwa; w święta: św. Szymona Stocka (16 maja), Matki Bożej z Góry Karmel (16 lipca), św. Eliasza Proroka (20 lipca), św. Teresy od Dzieciątka Jezus (1 października), św. Teresy od Jezusa (15 października), Wszystkich Świętych Karmelitańskich (14 listopada), św. Jana od Krzyża (14 grudnia).
2. **Częstkowy** – za pobożne noszenie i ucałowanie szkaplerza lub medalika szkaplerznego oraz inne praktyki religijne.

WARUNKI

1. Przyjąć szkaplerz z rąk uprawnionego kapłana.
2. Wpisać się do księgi Bractwa Szkaplerznego.
3. Nosić na sobie szkaplerz w dzień i w nocy.
4. Codziennie odmawiać wyznaczoną modlitwę, zwykle „Pod Twoją obronę”.
5. Naśladować cnoty Matki Najświętszej i szerzyć Jej cześć.
6. Nie dopełnienie jakichś warunków nie powoduje grzechu, ale utratę możliwych łask.

DODATKOWE WYJAŚNIENIA

Noszącym szkaplerz zaleca się troskę o trwanie w łasce uświęcającej, częste przystępowanie do sakramentów, nawiedzanie kościoła i wyzwanie opieki Maryi, dobrowolne wyrzeczenia i uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała oraz rozpowszechnianie szkaplerza. Szkaplerz można przyjąć w każdym klasztorze karmelitańskim lub w kościele, w którym zostało erygowane Bractwo. Zniszczony szkaplerz należy spalić, nigdy nie wyrzucać!

20 czerwca ruszyła budowa świątyni Matki Bożej Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i bł. Jana Pawła II w Toruniu. Bp Andrzej Suski poświęcił plac budowy w Centrum Polonia in Tertio Millennio przy Drodze Starotoruńskiej. Kościół będzie wotum wdzięczności za dar osoby i posługi Papieża Polaka

BUDUJEMY ŻYWY KOŚCIÓŁ

Uroczystość odbyła się w strugach deszczu, do czego nawiązał bp Andrzej Suski, mówiąc, że jeszcze nigdy nie był na poświęceniu takiej budowy, gdzie pokropiłby tylko symbolicznie, a niebo pobłogosławiło całą jej powierzchnię. Symbolicznego wbiała łopaty razem z Księdzem Biskupem dokonali: przełożony Warszawskiej Prowincji Redemptorystów o. dr Janusz Sok, dyrektor Radia Maryja o. dr Tadeusz Rydzik, prezydent Torunia Michał Zaleski i architekt Andrzej Ryczek.

Błogosławieństwo na pracę

Biskup Andrzej wraz z kapłanami poświęcił plac i okadził krzyż. – Jak mówi powiedzenie: „Kto dobrze rozpoczyna, ten połowy dokonał” – zaznaczył Ksiądz Biskup. Przed poświęceniem w Kaplicy Zawierzenia Wyższej Szkoły Kultury Społecznej i Medialnej o. dr Tadeusz Rydzik celebrował Mszę św. w intencji nowej świątyni, o Boże błogosławieństwo dla firmy, robotników, inżynierów, architektów, a także ofiarodawców, bo świątynia zostanie wybudowana wyłącznie z datków wiernych. – Dziękujemy dziś Bogu za ten moment i Jemu zawierzamy budowę kościoła, wszystkich ludzi

w nią zaangażowanych – mówił o. dr Tadeusz Rydzik. – Wielka to radość uczestniczyć w kolejnym cudzie. Bez Boga nic nie ma sensu – podkreślił dyrektor Radia Maryja. Jak powiedział o. dr Janusz Sok, nie można sobie wyobrazić we współczesnym świecie prestiżowej uczelni bez świątyni na terenie kampusu, gdyż wiara i rozum stale współdziałają.

We wrześniu kamień węgielny

W lipcu ma zostać zakończony pierwszy etap budowy kościoła, tzw. palowanie. O. dr Rydzik zaznaczył, że ma nadzieję, iż we wrześniu podczas dorocznego festynu „W Rodzinie” zostanie wmurowany kamień węgielny. Został on ofiarowany przez Stolicę Apostolską i pochodzi z fundamentów Bazyliki św. Piotra z Watykanu, tej najstarszej z IV wieku, o czym przypomniał bp Andrzej Suski.

W świątyni Matki Bożej Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i bł. Jana Pawła II wierni będą mogli modlić się przed ikoną Matki Bożej Częstochowskiej, przed którą codziennie klękał bł. Jan Paweł II w swojej watykańskiej kaplicy, zawierzając Bogu i Jego Matce problemy Kościoła i świata. Ikonę podarował Rádiu Maryja

śp. ks. Mirosław Drozdek, kustosz sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej na zakopiańskich Krzeptówkach.

Wotum za Jana Pawła II

Architektem nowej świątyni jest inż. Andrzej Ryczek, wykonał on projekt bezpłatnie. Autor koncepcji zaznaczył, że powstała ona w wyniku rozmyślań nad tym, jaka forma byłaby odpowiednia, aby godnie reprezentowała obecność bł. Jana Pawła II i obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w nowej wykreowanej przestrzeni Kościoła. – Myśli zaniosły mnie do miejsca jego „domu”, gdzie przebywał i przebywa, a zatem do Rzymu, do Bazyliki św. Piotra. Nie miała to być jednak replika, ale ekspresja na ich temat. Stąd odpowiedni wydał mi się neoklasycyzm, jednak z zaznaczeniem obowiązujących form architektury naszych czasów – mówił inż. Andrzej Ryczek. Jak mówił autor koncepcji, w świątyni będą widoczne dwa style, które są symbolem upływu czasu. – Klasycyzm to kilka wieków wstecz, a wewnętrzna modernistyczna forma wnętrza jest symbolem czasu naszego życia, zaznaczeniem wszystkich, którzy stworzą tę świątynię dla potomnych. Jest ona również symbolem nieprzemijalności naszej

wiary i tradycji religijnych wspaniałego polskiego narodu – podkreślił. Dodał, że kościół posiada kilka przestrzeni tworzących wspólny zależny układ funkcji. Jednym z nich jest „Kaplica Pamięci” w poziomie dolnym. Jest to miejsce uroczystości i osobistych refleksji o tych, którzy oddali życie za Ojczyznę. W tym miejscu powstaną specjalne ołtarze – epitafia dla bohaterów Katynia, Monte Cassino, powstania warszawskiego i innych ważnych miejsc martyrologii i bohaterstwa narodu polskiego. – Wyrazem tej pamięci ma być płonący w środku ogień – symbol tego, że żyjemy dzięki odwadze i męczeństwie naszych rodaków, którzy oddali życie za Ojczyznę. Będzie to metaloplastyczna rzeźba „Gorejącego Krzewu”. Każdy będzie mógł zapalić tu swój znicz i umiejscowić w Krzewie na znak zaznaczenia swojej pamięci i hołdu dla tych, którzy oddali życie za Ojczyznę i za drugiego człowieka – powiedział architekt. Na górnym poziomie będzie centralne miejsce kościoła, a prezbiterium będzie repliką kaplicy papieskiej z obrazem Matki Bożej Częstochowskiej. To jednocześnie istotny fragment ołtarza głównego.

Katarzyna Cegielska

Podczas pielgrzymki do Ziemi Świętej s. Zygmunta Kaszuba zakupiła 4 figury Bożego Dzieciątka. 3 z nich powędrowały najpierw do domu Karmelitanek Dzieciątka Jezus w Toruniu, a stąd do Afryki (jedną odebrała s. Jacqueline Tshibangu Kajowa z Kamerunu, dwie przekazano siostrom karmelitanek z Rwandy i Burundi w domu generalnym w Markach k. Warszawy). W ten sposób w misjach karmelitańskich w Afryce powstaną pierwsze sanktuaria Bożego Dzieciątka. 4. figura odbędzie peregrynację po wszystkich karmelickich domach w Europie

S. Zygmunta przekazuje s. Jacqueline betlejemską figurę Bożego Dzieciątka

ANDRZEJ WIELGOSZEWSKI

DZIECIĄTKO BETLEJEMSKIE Z TORUNIA DO AFRYKI

Wtoruńskim domu Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus 26 czerwca gościła s. Jacqueline Tshibangu Kajowa z Kamerunu, która odebrała z rąk s. Zygmunty Kaszuby jedną z czterech figur Bożego Dzieciątka zakupionych w Betlejem.

Na logo misyjnym zgromadzenia ukoronowany mały Jezus tuli do swojej główki kulę ziemską. Oznacza to, jak bliskie Bożemu Synowi są wszelkie ludzkie sprawy, jednocześnie symbolizuje misyjny charakter zgromadzenia, które obrało Dzieciątka za swego patrona. Misjonarki karmelitańskie prowadzą 58 placówek w 11 państwach, w tym 5 w Afryce Centralnej: 3 w Burundi (Musongati, Gitega, Gasura) i po jednej w Kamerunie (Dimako) i Rwandzie (Rugango). W 1973 r. s. Zygmunta Kaszuba razem z s. Julianną Jurasz

wyjechała do Burundi, gdzie założyła dom zakonny, a także razem z ojcami karmelitami bosymi misję w Musongati. Zbudowała tam szpital, działające do tej pory Centrum Zdrowia, jedno z największych w Burundi. Po 18 latach wróciła do Polski i do lutego prowadziła Centrum Pielęgnacji Caritas w Toruniu. Duchową misjonarką pozostała jednak do tej pory. Wspomnienia z pracy na Czarnym Lądzie uważa za najpiękniejsze w swojej posłudze, choć pełniła ją z narażeniem życia w czasie wojny domowej i walk między plemionami Hutu i Tutsi. Nadal jest emocjonalnie związana z Afryką i utrzymuje kontakty z afrykańskimi ośrodkami misyjnymi oraz misjonarkami, które kontynuują podjęte przez nią dzieło.

S. Jacqueline jest wychowanką s. Zygmunty, pierwszą karmelitanką

Dzieciątka Jezus urodzoną w Burundi. Odebrała studia teologiczne w Rzymie. Obecnie jest misjonarką w Kamerunie, gdzie uczy młodzież w szkole w Dimako. Jako czcicielka Dzieciątka Jezus podczas odbywającej się w czerwcu w naszym kraju kapituły generalnej swojego zgromadzenia zabiegała o rozbudzenie kultu Dzieciątka Jezus w Afryce.

Zrządzeniem Bożej Opatrzności w tym samym czasie podczas pielgrzymki do Ziemi Świętej s. Zygmunta, nie znając treści obrad kapituły, wystąpiła z inicjatywą zakupu w Betlejem figur Bożego Dzieciątka dla karmelitańskich placówek misyjnych w Afryce. Podjęło ją kilkoro pielgrzymów duchownych i świeckich, przekazując środki na 4 figury opatrzone franciszkańskimi certyfikatami autentyczności. Każda z nich została położona

w miejscu, gdzie „Słowo stało się ciałem”, w Bazylice Narodzenia Pańskiego w Betlejem i omodlona przez pielgrzymów.

Wojciech Wielgoszewski

głos z Torunia
niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: **Joanna Kruczyńska**
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13

Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38